

Evangelí del dissabte de la setmana XI de durant l'any: confiar en Déu

Evangelí i comentari del
dissabte de la setmana XI de
durant l'any. “No us preocupeu
per la vostra vida”. Quan ens
trobem neguitosos per
problemes actuals o previsibles
en el futur, recordem que la
prioritat és confiar en el nostre
Pare Déu.

Evangelí (*Mt* 6, 24-34)

Ningú no pot servir dos senyors,
perquè si estima l'un, avorrirà l'altre,

i si fa cas de l'un, no en farà de l'altre. No podeu servir alhora Déu i el diner.

Per això us dic: No us preocupeu per la vostra vida, pensant què menjareu o què beureu, ni pel vostre cos, pensant com us vestireu. ¿No val més la vida que el menjar, i el cos més que el vestit? Mireu els ocells del cel: no sembren, ni seguen, ni recullen en graners, i el vostre Pare celestial els alimenta. ¿No valeu més vosaltres que no pas ells? ¿Qui de vosaltres, per més que s'hi esforci, pot allargar d'un sol instant la seva vida? I del vestit, per què us en preocupeu? Fixeu-vos com creixen els lliris del camp: no treballen ni filen, però us asseguro que ni Salomó, amb tota la seva magnificència, no anava vestit com cap d'ells. I si l'herba del camp, que avui és i demà la tiren al foc, Déu la vesteix així, ¿no farà més per vosaltres, gent de poca fe? Per tant, no us preocupeu, pensant què

menjareu, o què beureu, o com us vestireu. Tot això, els pagans ho busquen amb neguit, però el vostre Pare celestial ja sap prou que en teniu necessitat. Vosaltres, busqueu primer el Regne de Déu i fer el que ell té per just, i tot això us ho donarà de més a més. No us preocupeu, doncs, pel demà, que el demà ja es preocuparà d'ell mateix. Cada dia en té prou amb els seus maldecaps.

.....

Comentari

Jesús parla d'un tema molt present a la vida dels homes de tots els temps: les preocupacions. Avui com al segle I, encara que de manera diferent, tenim molts motius d'angúnia: aconseguir una feina digna, tenir alguna cosa a menjar i un sostre que ens aixoplugui, algunes garanties per al futur...

El plantejament del Senyor ens pot semblar una mica imprudent: com no ens preocuparem pel demà? Qui, sinó nosaltres, s'encarregarà d'obtenir allò que és necessari per viure?

No es tracta pas de no estar ficats en totes aquestes coses, ni de viure descurant les necessitats materials de cada jornada. El punt és com ho fem. La preocupació a què es refereix Jesús negativament és una manca de confiança i d'abandó a les mans del nostre Pare Déu.

En un altre moment, molt humà, com va ser un dinar amb amics, el Senyor dirà a Marta: “estàs preocupada i neguitosa per moltes coses, quan només n’hi ha una de necessària” (*Lc* 10, 41-42).

L'únic autènticament necessari és confiar en Déu, rebre de les seves mans el que és bo i allò que ens pot semblar un mal. Així era la vida

espiritual de sant Josep, no “una via que explica sinó una via que acull”. Acollir la vida tal com se'ns dona és “una manera per la qual es manifesta a la nostra vida el do de la fortalesa que ens ve de l'Esperit Sant” (Francesc, *Patris corde* n.4).

En una de les cartes, sant Pau explica la solució als neguits de la vida: “No us inquieteu per res. En tota ocasió acudiu a la pregària i a la súplica i presenteu a Déu les vostres peticions acompanyades d'acció de gràcies” (*Fl* 4, 6).

L'actitud de qui viu amb aquesta fe és la pregària: demanar amb fe l'ajuda de Déu en les dificultats i manifestar-li un agraïment continu per tots els dons que ens ha concedit.

Giovanni Vassallo // Photo:
Eleonora Sky - Pexels

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/gospel/evangeli-del-
dissabte-de-la-setmana-xi-de-durant-
lany-confiar-en-deu/](https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangeli-del-dissabte-de-la-setmana-xi-de-durant-lany-confiar-en-deu/) (11/03/2026)